

Hoe is de zorg voor Velpenaren thuis geregeld? Twee fotoportretten van een patiënt met zijn mantelzorger.

‘Laat Huub zo lang mogelijk traplopen’

Pien heeft een enorm netwerk’, zegt oud-adviseur Huub Vinkenburg bewonderend over zijn vrouw. ‘Ik heb in 2013 acht maanden in het ziekenhuis gelegen, en zij mocht elke avond wel bij iemand eten.’

Nu Huubs coördinatie en spierkracht afnemen, bekommert socioloog Pien zich meer en meer om hem. Hun zoon en dochter doen wat ze kunnen, maar wonen ver weg. Rond Koningsdag vorig jaar lag Pien zelf vier dagen in het ziekenhuis en de vraag ‘wat doe je als de mantelzorger uitvalt?’ ligt hun beiden op de lippen. Pien: ‘Je schrikt wel en denkt: daar moeten we over nadenken.’ Voor Huub ligt er nu een briefje met het telefoonnummer van een thuiszorgorganisatie. ‘Hulp voor Huub bij uitval Pien’, staat erop geschreven. Een goede vriend, oud-huisarts, gaf hun een tip: ‘Laat Huub zo lang mogelijk traplopen.’ Dus ondanks de hoge trappen in de statige villa in het centrum van Velp, is er nog geen traplift gekomen. Dat komt ook doordat ze een indertijd verdwenen spijlendeel onder aan de trap hebben laten restaureren toen Huub uit het ziekenhuis kwam. De gedraaide spijlen en de leuning die hij nu kan vastgrijpen als hij de trap bestijgt, zou voor de traplift weer moeten wijken. ‘Ik tel’, zegt Huub: ‘Vijf treden lopen, dan rust. Ademhalen.’ Na het ontbijt beneden gaan ze samen de trap weer op en gaat Huub douchen. Pien: ‘Zo blijven we in beweging en ben ik altijd in de buurt.’ **Eva Nyst**

Patiënt
Huub Vinkenburg (77)
Mantelzorger
Echtgenote
Pien Vinkenburg-Hulsbosch (75)
Zorgverleners
huisarts, specialist
ouderengeneeskunde

ERIK VAN 'T WOOD

‘Soms vult hij mij aan’

Patiënt

Hans de Vos (81)

Mantelzorger

Echtgenote

Barbara de Vos-Piater (66)

Zorgverleners

huisarts, specialist ouderengeneeskunde, casemanager dementie

In zijn jonge jaren speelde Hans de Vos in het betaald voetbal. Daar moet hij nu niet meer aan denken. Hans is dolgelukkig met zijn nieuwe sport. Drie dagen in de week rijdt hij in zijn kar over de golfbaan. ‘Daar mogen ze wel reclame voor maken, dit is een sport die je tot op hoge leeftijd kan doen’, zegt Hans. Omdat hij beginnende vasculaire dementie heeft, helpt zijn vrouw hem daarbij. Barbara: ‘Ik bespreek de golfbaan en de kar, ik leg zijn kleding klaar en doe de administratie.’ Als hij Barbara niet had, was het leven niet zo aangenaam, zegt hij. ‘Ze stimuleert me als ik geen zin heb. Ze vraagt of ik er nog eens over wil nadenken om toch te gaan’, zegt Hans. ‘Ik jaag hem de tent uit’, zegt Barbara lachend. ‘Mijn vrouw wil ook graag dat ik elke dag een paar kilometer ga lopen op de loopband, maar ik heb weinig tijd’, zegt Hans. ‘Je bent ook lui’, brengt zijn vrouw daar tegenin. Hans: ‘De luiheid zit op bepaalde gebieden. Als voetballer hield ik ook niet zo van rondjes om het veld lopen, ik trapte liever tegen de bal. Maar ik heb wel de Elfstedentocht van 1956 uitgeschaatst.’ Dus van nature kan hij goed pijn verdragen en zijn verstand op nul zetten, zegt Hans. Barbara: ‘Dat kan ik nou juist helemaal niet. Ik hou ontzettend van asperges en kan er wel een kilo van eten, maar ik heb geen geduld om ze te schillen. Dat doet hij. En hij krijgt er ook wel een paar hoor. Soms vult hij mij aan.’

Eva Nyst

ERIK VAN T'WOUD

